

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 136967 24 Kž
Brčko, 27.06.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Šejle Drpljanin, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog M.S. zv. „N.“, zbog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst), odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 136967 23 K od 25.03.2024. godine, nakon održane javne sjednice žalbenog vijeća dana 27.06.2024. godine, u prisustvu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Dejana Jovanović, optuženog M.S. i njegovog branitelja Mirjane Mrđen, odvjetnika iz Brčkog, donio je slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 136967 23 K od 25.03.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 136967 23 K od 25.03.2024. godine, optuženi M.S. iz Brčkog, temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14 i 3/19), oslobođen je od optužbe da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Temeljem članka 78. stavak 2., u svezi sa člankom 232. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oduzeta je radi uništenja opojna droga Cannabis sativa L tzv. „Marihuana“ u količini od 166,46 grama.

Temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, prvostupanjsku presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje ili da uvaži žalbu i preinači prvostupanjsku presudu tako da optuženog M.S. oglasi krivim zbog navedenog kaznenog djela i osudi na kaznu zatvora u okviru zakonom propisanog minimuma i maksimuma.

Branitelj optuženog M.S. – odvjetnik Mirjana Mrđen iz Brčkog (u daljem tekstu branitelj optuženog) je podneskom od 15.05.2024. godine, dala odgovor na žalbu u kojem ističe da se prvostupanjska presuda ne temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, kako se to neosnovano navodi u žalbi tužitelja, pa stoga predlaže da ovaj sud žalbu tužitelja odbije kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrdi.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 27.06.2024. godine, Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je ostao u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a branitelj optuženog kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u okviru navoda iz žalbe Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Pobijajući prvostupanjsku presude zbog pogrešno i/ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tužitelj u žalbi ističe da je prvostupanjski sud, utvrđenje da nije dokazano da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, zasnovao na iskazu optuženog i dijelom na iskazima svjedoka A.H. i N.B., neosnovano zaključujući da je iskaz svjedoka A.Š. nepouzdan, neprecizan i nejasan. Suprotno takvom stajalištu prvostupanjskog suda tužitelj dalje ističe da svjedoci A.H. i N.B. nemaju izravnih saznanja „o glavnoj stvari“, tako da je odluku o krivici optuženog bilo moguće donijeti u preovlađujućem dijelu na temelju iskaza svjedoka A.Š., budući da je on osim optuženog bio jedini prisutan kada je droga pronađena, s tim što je iskaz optuženog prilagođen ishodu njegovog povoljnijeg položaja u postupku. Suprotno stajalištu prvostupanjskog suda tužitelj smatra da je iskaz svjedoka A.Š. jasan i pouzdan, pa se na temelju njegovog svjedočenja sa sigurnošću može zaključiti da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. Činjenica da je opojna droga pronađena ispod sjedala suvozača na kojem se nalazio svjedok A.Š. samo ukazuje da je optuženi, znajući da je A.Š. uživatelj opojne droge, drogu sakrio ispod njegovog sjedala, kako bi u slučaju njenog

pronalaska izbjegao procesuiranje i krivicu za posjedovanje opojne droge „prebacio“ na A.Š., koji pripada istom kriminalnom miljeu i koji je u više navrata osuđivan zbog stavljanja u promet opojne droge.

Osim toga, tužitelj u žalbi dalje navodi da je prvostupanjski sud neosnovano u potpunosti poklonio vjeru iskazu optuženog M.S. iako je očigledno da je njegov iskaz isključivo usmjeren na otklanjanje njegove krivice zbog počinjenja kaznenog djela za koje se tereti, zbog čega je prvostupanjski sud bio u obavezi da odluku o krivici optuženog donese na temelju svestrane ocjene, kako iskaza svjedoka A.Š., tako i iskaza optuženog M.S. Tužitelj smatra da je upravo zbog činjenice da su navedene izjave od odlučujućeg značaja za pravilno presuđenje, prvostupanjski sud trebao prihvatiti prijedlog tužitelja i „suočiti njih dvojicu“, na način kako je to propisano člankom 85. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i time razjasniti eventualne nedosljednosti i nelogičnosti u njihovim iskazima, te ih onda cijeliti u skladu sa procesnim pravilima „i principima logike i psihologije“. Kako prvostupanjski sud nije prihvatio takav prijedlog, po ocjeni tužitelja, činjenično stanje je ostalo nepotpuno utvrđeno, zbog čega je prvostupanjski sud i donio oslobađajuću presudu.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama tužitelja, prvostupanjski sud je proveo pravilnu ocjenu svih provedenih dokaza, uključujući i iskaz svjedoka A.Š., koja je u svemu u skladu sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, o čemu je dao detaljne razloge na stranici 7., 8. i 9. obrazloženja prvostupanjske presude. Takve razloge prvostupanjskog suda u cijelosti podržava i ovaj sud i za razliku od tužitelja, jednako kao i prvostupanjski sud, na temelju analize sadržaja iskaza svjedoka A.Š., nalazi da njegov iskaz ne daje dovoljnu činjeničnu osnovu na temelju koje bi se moglo pouzdano zaključiti da je upravo optuženi M.S. počinio kazneno djelo koje mu se potvrđenom optužnicom stavlja na teret. Naime, i po ocjeni ovoga suda, iskaz navedenog svjedoka je u tolikoj mjeri konfuzan da se na temelju njega ne može zaključiti kojim povodom mu je optuženi M.S. ponudio uslugu prijevoza iz G. do B., kao i da li je navedenu uslugu svjedoku A.Š. ponudio optuženi M.S. ili je pak svjedok A.Š. tražio od optuženog M.S. da ga svojim putničkim motornim vozilom „Opel corsa“, reg. oznaka ..., prati do G., gdje je A.Š. trebao odvesti svoje neregistrirano putničko motorno vozilo „Mercedes“, koje je prodao svjedoku A.H.. Posebno je nekonzistentan iskaz svjedoka A.Š. u pogledu njegove komunikacije sa svjedokom A.H., koja je navodno obavljena mobilnim telefonom na dan prije ili pak na sam dan odlaska u G. od 12.03.2021. godine, pogotovu u okolnostima kada takva komunikacija nije utvrđena na temelju pregleda ostvarenih kontakata evidentiranih u memoriji mobilnog telefona „Iphone“ privremeno oduzetog od svjedoka A.Š. od 12.03.2021. godine. Stoga je pravilno postupio prvostupanjski sud kada nije prihvatio iskaz svjedoka A.Š. jer je sadržajno u tolikoj mjeri nekonzistentan da se na njemu ne mogu temeljiti odlučne činjenice, odnosno, temeljiti osuđujuća presuda.

Točne su tvrdnje tužitelja da svjedoci A.H. i N.B. nemaju izravnih saznanja u svezi s pronalaženjem opojne droge ispod sjedala suvozača u pmv „Opel corsa“, u vlasništvu optuženog M.S., jer nisu bili prisutni na mjestu događaja. Međutim, okolnosti o kojima su u svojim iskazima svjedočili svjedok A.Š. i optuženi M.S.

upućuju na njihovu izravnu povezanost sa nabavkom opojne droge koja je predmet ovog kaznenog postupka, neovisno od činjenice da se svjedok A.H. nije nalazio u G., u vrijeme kada mu je svjedok A.Š. u pratnji optuženog M.S., radi prodaje dovezao neregistrirano pmv „Mercedes“ i ključeve zajedno sa prometnom dozvolom predao njegovom prijatelju N.B..

Naime, iskazi svjedoka A.H. i N.B. su po ocjeni ovog suda značajni u tolikoj mjeri što su i jedan i drugi potvrdili da osobno ne poznaju i nikada ranije nisu vidjeli optuženog M.S., dok i jedan i drugi od ranije poznaju svjedoka A.Š., sa kojim su se upoznali na izdržavanju kazne u KPZ Orašje, gdje je svjedok A.Š. i dogovorio prodaju svog pmv marke „Mercedes“, sa svjedokom A.H. za iznos od 3.500,00 KM. S tim u svezi, krajnje je nejasno na koji način bi optuženi M.S. kritične prilike mogao doći u posjed opojne droge nađene prigodom pretresa njegovog pmv „Opel corsa“ od 12.03.2021. godine, kada je sasvim izvjesno da je optuženi za vrijeme boravka u G. ostvario fizički kontakt jedino sa svjedokom N.B., koji ga je tom prigodom prvi puta u životu vidio, dok svjedok A.H. tvrdi da uopće ne poznaje optuženog niti je ikada bio u prilici sa njim stupiti u kontakt.

U kontekstu pravilnosti činjeničnog stanja na kome se temelji prvostupanjska presuda, točne su tvrdnje tužitelja da je prvostupanjski sud odbio prijedlog za suočenje optuženog M.S. i svjedoka A.Š.. Međutim, suprotno žalbenim navodima tužitelja, tim povodom je prvostupanjski sud dao razloge zbog kojih je odbio takav prijedlog, na stranici 9. pasusu 6. i 7. obrazloženja pobijane presude, koje u cjelosti podržava i ovaj sud. Ovo zbog toga što se u slučaju iskaza svjedoka A.Š. radi o izravnom terećenju optuženog za nabavku i posjedovanje opojne droge oduzete prigodom pretresa pmv. optuženog od 12.03.2021. godine, dok je optuženi M.S. u iskazu koji je dao na glavnoj raspravi od 23.02.2024. godine, za nabavku te iste opojne droge teretio isključivo svjedoka A.Š., tvrdeći da ju je dobio od svjedoka A.H. u zamjenu za pmv. „Mercedes“, koji su odvezli u G., a da optuženi za to nije znao, zbog čega je droga i pronađena ispod sjedala suvozača u njegovom automobilu.

U takvim okolnostima je i po ocjeni ovoga suda bespredmetno suočavanje optuženog M.S. i svjedoka A.Š., u smislu članka 85. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da nije realno očekivati da bi optuženi odstupio od svog iskaza datog na glavnoj raspravi, a niti da bi svjedok A.Š. odstupio od svog iskaza datog na glavnoj raspravi od 26.09.2023. godine, pogotovu kada se ima u vidu da u skladu sa člankom 84. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, svjedok A.Š. ne bi morao odgovarati na pitanja koja bi ga mogla izložiti kaznenom progonu, pa kako je optuženi u svojoj izjavi tvrdio da je predmetnu opojnu drogu nabavio svjedok A.Š., onda je sasvim izvjesno da njihovo suočenje u procesnom smislu ne bi doprinijelo otklanjanju nedosljednosti i nelogičnosti u njihovim iskazima, kako se to neosnovano ističe u žalbi tužitelja.

Osim toga, po ocjeni ovog suda, prvostupanjska presuda nije rezultat pogrešne ocjene provedenih dokaza i s tim u svezi pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, kao posljedice odbijanja prijedloga tužitelja za suočenje optuženog M.S. i svjedoka A.Š., nego posljedica manjkavosti provedenih dokaza, odnosno, nedostatka čvrstih dokaza na temelju kojih bi se bez ozbiljne sumnje moglo

zaključiti da je upravo optuženi M.S. nabavio opojnu drogu („marihuana“), koja je prigodom pretresa od 12.03.2021. godine, pronađena ispod suvozačevog sjedala u njegovom pmv. „Opel corsa“, reg. oznaka ... u naseljenom mjestu B.. Stoga se, po ocjeni ovoga suda, prvostupanjska presuda ne temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi tužitelja.

U takvim okolnostima pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je primjenom članka 3. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (*in dubio pro reo*), optuženog M.S. zvanog „N.“ iz B., temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je radnjama pobliže opisanim u izreci prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Odluka prvostupanjskog suda da oduzme opojnu drogu „Cannabis sativa L“ u količini od 166,46 grama, kao i da optuženog oslobodi od plaćanja troškova kaznenog postupka, temelji se na pravilnoj primjeni članka 78. i članka 232. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, na pravilnoj primjeni članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako je iz svega naprijed iznesenog razvidno da je žalba tužitelja u cijelosti neosnovana, ovaj sud je u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić